

TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA
KOTVA BRANÍK

1/1986

C E S T O U

a Ř E K O U

O B S A H :

- 1.) Sport a tělovýchova po XVII. sjezdu KSČ
- 2.) Informace k oslavám 60. výročí založení naší tělovýchovné jednoty.
- 3.) Vzkaz od "matky řek".
- 4.) Panětníci vzpomínají na Valšovky.
- 5.) Nekrolog
- 6.) Znáte Pivoňské hory?
- 7.) Zimní turistika na vodě
- 8.) Znáte Slavonice?
- 9.) Na řeku 2x rekreačně
- 10.) Výsledky Klubůku.

Cestou a řekou č. 1/86

Vydává TJ Kotva Brník, U ledáren 55, Praha 4.

Sport a tělovýchova na 17.sjezdu KSČ.

V usnesení XVII. sjezdu Komunistické strany Československa.

/ Hlavní směry hospodářského a sociálního rozvoje ČSSR na léta 1986 - 1990 a výhled do roku 2000./

X. Rozvoj životní úrovně.

Soustavnou pozornost věnovat rozvoji tělesné výchovy, sportu a rekreace jako důležitých předpokladů zdravého vývoje obyvatelstva. Zejména zvyšovat péči o masovou tělesnou výchovu a turistiku a k tomu zajistit jednotný koordinovaný přístup všech složek, jejichž činnost se podílí na rozvoji tělesné výchovy. Vytvářet podmínky k vyššímu využívání sportovišť včetně školských zařízení pro rozvoj masové tělesné výchovy.

Přednostně rozvíjet ty sportovní činnosti a odvětví, které jsou méně nákladné a nevyžadují náročná zařízení. Lépe hospodařit s nemalými prostředky, které společnost věnuje na zabezpečení a rozvoj tělesné výchovy a sportu a státní sportovní reprezentace

Co nám ukládá usnesení VI. obvodní konference ČSTV
v Praze 4

2.) předsednictvo OV ČSTV, obvodní svazů ZRTV a turistiky,
tělovýchovných jednotek.

- a) organizačně zajistit podmínky pro všestrannou tělovýchovnou, sportovní a turistickou činnost a pro vstup do řad ČSTV občanů Prahy 4, ustanovení nových oddílů podle zájmu obyvatel, zejména na sídlištích.
- b) vytvářet podmínky pro uspokojování zájmu občanů o masové rekreační sportování, máce oficiální soutěže. K tomu využít všech vhodných forem organizování těchto činností v rámci odborů ZRTV i ve sportovních oddílech, ustavování družstev rekreačního sportu či všesportovních oddílů při tělovýchovných jednotkách.

- c) zabezpečit dodržování zásad ekonomiky ve všech členských obvodní organizace. V tělovýchovných jednotkách hledat a využívat nové možnosti příjmů formou sportovních a jiných služeb obyvatelstvu. Rozšiřovat takové služby, o které je zájem, jako aerobic, džesgymnastiku mládeže, veřejné školy lyžování a jiných sportů.
- d) důsledněji a iniciativněji dbát o údržbu tělovýchovných zařízení, využívat účelně plánované finanční prostředky a nenárustit jejich nečerpání.
- e) navázat úzké, trvalé a pravidelné kontakty organizací NF, občanskými výbory a školami při organizování masových sportovních a tělovýchovných akcí a podniků pro neorganizovanou mládež i dospělé. Společně organizovat bloková, uliční a podobná utkání v nenáročných sportech, odbíjené, nohejbalu, softtenisu, malé kované, stolnímu tenisu, atletice a všech, pro které jsou v místech podmínky. Využívat k tomu školní hřiště v odpoledních a večerních hodinách.
- f) Veškerou činnost provádět s cílevědomým, diferenciováním úsilím, zaměřeným na výchovu členů i nečlenů v duchu marxismu-leninismu a orientací na podporu politiky KSČ. V tělovýchovných jednotkách, odborech a oddílech iniciativně rozvíjet a organizovat socialistickou soutěž o titul vzorný. U mládeže zabezpečovat ucelitelní jednotného výchovného systému ve spolupráci s PO SSM.

oooooo

Informace k oslavám 60.výročí založení naší
tělovýchovné jednoty.

Jak už jsme v minulých číslech *Cešou a Řekou* oznámili, chystáme k oslavě našeho výročí několik kulturních akcí.

Budou to, už se závaznými termíny tyto akce:

- 27.9.1986 - odpoledne -o Klubáku pronítání vodáckých filmů.
7.10 " - schůzka starších členů a jejich přátel se vzpo-
mínkami na začátky vodáckého oddílu.
(Od 16ti hod. v loděnici.)
15.10. " Slavnostní členská schůze TJ k 60. výročí,
s rozdělením dí-lonů za věrnost a zásluhy.
/ Ve Sladkovského sále Pražského obecního
domu v 18. hod.)
6.11. " kles k 60. výročí na Slovanském ostrově-Žofíně
Ve velké sále ve.20 hod.
22.11. " Kulturní večer s pronítáním historických filmů
-rac. o loděnici s názvem : " Jak život šel."
sobota v 17. hod.

Na všechny tyto akce

zve

výbor TJ

Motto:
Řeka je víc než návab-
- řeka je poklad.

Vzkaz od "Matky řek".

(všech členů, zvláště vojáků)

Před mnoha léty, kdy ve staré, dřevěné loďnici na
něm pravém břehu bývalo méně lodí než lidí, zněl v okolí hla-
hol vodáckých hlasů, pod starou lípou znivaly kytary a bylo
veselo. Na zájezd byl nával a ten, kdo se nevešel, jel aspoň
proti němu proudem na "Mandát." Ať pátilo slunce, nebo padaly
trakaře.

Dnes tu vidím živo v kempu, ale v objektu nad ním
bývá častěji ticho. Jen několik skalních se občas sejde na
sluníčku, nebo v klubovně. Z "Vešerů pod lípou" zbyl jen je-
diný a i při něm se nad ohništěm sklání jen několik hlav
a poslední kytarista vylazuje smutné tóny do větví stoletého
stromu.

Hříště, ve většinu týdnů oruštěná, se jen jednou, dva-
krát zaplní. Tohle že je ten vojáký volejbal? Vždyť nič je
víc na zemi než ve vzduchu. Kde jsou bojovná srdce, která dala
do hry vše?

Letos teče nezřetelně větší břehy více vody než obvykle -
zase jednou vojákův příznivý rok. Vlak se to - z loďnice od-
jíždí polo-rázdné vleky, jen hrátka opravdových vojáků z mno-
ha, kterým zaprášená loď na krk korci stárne, odjíždí na Vlta-
vu, Sázavu a jiné řeky. Že by nastal soumrak vojáků? Snad re-
dějí vysedávají u televize, u říva, nebo shání novou, zaručeně
starožitnou, kredenc na chalupu?

Věřím, že je to jen chvilková slabost, že se "kotváč-
ký národ" vzchopí a bude zase dobře. Jen odložit trochu pohod-
lí, zabalí kecky a tričko, nebo stan a spacák a zabouchnout za
sebou domovní vrátka. Přece na ten břeh nad kempem by měl trefit
každý, každého by tam mělo něco táhnout, touha ke kamarádkým
setkáním, radost z pohybu na souši i na vodě.

Řekněte jin, jak budu ráda, až zas na tom kousku břehu
bude veselo a jak ráda je přivítána na svých vlnách. A hned, ješ-
tě letos, když slaví to své 60. výročí, kdy se na něm břehu
usídlili.

Řeka

Znáte Pivoňské hory?

Hraniční hory 1986 - tak se nazýval soubor tematických lyžařských přejezdů v zinném období 1986. S-olečně TJ Bohemians, TJ Sparta a naše TJ Kotva.

Jedním ze tří přejezdů tohoto souboru byl právě i přejezd Pivoňských hor, Haltravy a Čerchovského hřebene, uskutečněný 7 - 9. února 1986.

Vše začalo v pátek, v odpoledních hodinách, na běšácku TJ Kotva čtvorně známou Alťově nábřeží; mrzlo, až praštilo, přestavený vyhřátý autobus roztrhl všechny naše chmury. Zamrzlá okna a příjemný pocit tepla způsobil, že se téměř nikdo neubráníl chvilkovému podřívání. Proto se zdálo, že z cesty do Domažlic je jen malý kousek. Domažlice nás přivítaly pořádným mrazem, ale vůbec žádným sněhem. Hlavu jsme složili ve velmi pěkné ubytovně místní sokolovny.

Brzy ráno následujícího dne jsme vyrazili autobusem na start první etapy přejezdu. Mrazivé ráno, slunce jako v polární krajině, jen žádný sníh. Projeli jsme kobercovcem, vzadu, na mírně se zdvihajících kopečcích sea tan bílý flíček. Ještě ani ve východě přejezdu, v Bělé nad Redbuzou, nebylo po sněhu ani památky. Pohledy místních obyvatel na naši skupinu s lyžemi a holemi v rukou, byly více než soucitné. Začátek přejezdu, asi 4 km, jsme kólen zamrzlého Bystřického rybníka pochodovali v lyžákách po zamrzlé zemi pěkně pěšky. První sníh se objevil na stráních pod lesem, kde někteří optimisté a odvážlivci již nasuli lyže. Ti uvážlivější ještě počkali a dobře ušlechtili. Cesta, mírně stouhající lesem byla vyaněžena tak na "otví lyže", po 1 km však při opatrném pokládání bylo již možno se pohybovat na lyžích.

Neustále stouháme a při výjezdu z lesa, na srovně zasněžené náhorní pláni pozorujeme strážní věže na hraničním hřebenu, který je další hřebenová pásma, souběžná s hřebenem Pivoňských hor. Střídavě na lyžích a pěšky sledujeme žlutou značku, která nás pásmem protíná vzhledem u silnice od Mutěnic vede zarostlými a zasněženými zbytky vyhořelé bývalé osady Korytany, konečně na vyšší část hřebene. V pěkných lesních partiích výbornou stopou přijíždíme za slunečného ale mrazivého počasí (-15°C) na rozcestí "Liščí chalupy."

Před námi se najednou objevil zalesněný a jakoby pocukrovaný nejvyšší vrchol Pivoňských hor Lysá (870m) a napravo Starý herštejn (876 m). Vzhledem k obtížnosti zalesněného terénu na Lysé jsme volili rozvolný sjezd po lesní silnici, ke konci zledovatšlé, přímo do obce Pivon. Při vstupu do obce, již opět s lyžemi v rukou, jsme narazili na rozvalinou, dost zchátralou budovu, údajně kdysi mocného pivoňského kláštera (založen Bořivojem I. v roce 1040). Klášter měl bohatou historii; byl dobyt domažlickými husity v roce 1421, v roce 1573 zničen požárem. Jako klášter byl opraven v roce 1785 a od té doby byl používán k hospodářským účelům, což znamenalo značnou devastaci kláštera. V areálu byl zachován a restaurován pouze raně gotický klášterní kostel. V součas-

né době má zvlášť význam jako velmi oblíbené rekreační středisko.

Mraz stále nepolevoval; končetiny, zejména prsty na ruce a nohy, nedostatečně prokrvované intenzivní pohyby, okamžitě zámly. Proto jsme nepohrdli službami místního hostince, kde, namáčkáni po dvou na židli, jsme využili příjezdě vytožené místnosti ke skrovnému občerstvení. Nikomu se tak nechtělo z tepla do jiskřivého prazu; rovněž několikrát stoupaní obcí Pivon (pěšky) směrem k začátku haltravského hřebene (již na lyžích) mohlo vyrobit tolik potřebné tělesné teplo. Hřebenová jízda v mírně zvlněném, zálesněném terénu se skalnatými vrcholky na přeuzlém, navětaném sněhu rychle ubíhala. Byla zpestřena občasnými výhledy na obě strany hřebene (vrcholy Malá skála s Baarovou vyhlídkou, Velká skála (852m), Škarnanka 888m, Haltrava 882m), t.j. směrem do českého vnitrozemí i přes údolí k hraničnímu hřebeni. Široká, mírně stoupající cesta v závěru hřebene nás vyvedla až na Sádek (852m) s každou stanicí lyžařského vleku a směrem ke Klenčí s prudce svažujícími slalomovými svahy.

Na Sádkové skále označuje černý kalich místo, přibližující prohranou chodečkou rebelii. Pěkný výhled do Chodského podhůří bez sněhové pokrývky, ožářeného prudkým slunkem, nebyl jistě pro začátek února typický.

Z vrcholu Sádku jsme se dostali mírnými sjezdy po lesních cestách, občas přetínající standardní běžecké tratě, do lyžařského střediska Čerchov, ležícího v t.zv. Klenkové brance (historická obchodní cesta), v nadmořské výšce průměrně 750m. Po projetí bránou startu na lyžařském běžeckém stadionku a zapávaní majestátnímu vrcholu Čerchova (1042m), nejvyšší to hoře Českého lesa, jsme sjeli po "uzrálém betonu" k parkovišti aut a autobusů a odtud na lyžích, buď po sově vysněžené, uzrálé lesní cestě, nebo pěšky po široké státní silnici, vedoucí ke Klenčí, jsme se dostali na Výhledy s majestátním Baarovým pomníkem, hotelem a parkovištěm. Pomník je cca 12 m vysoký, byl vytvořen Lední slava Salonoupan v roce 1933. Socha byla za války ukryta a znovu odhalena v roce 1947.

Z Výhledů jsme na lyžích seřusovali po rozsáhlých polních pláních až ke Klenčí, cíli první etapy přejezdu. Zde čekající autobus nás dopravil do ubytovny v Donažlicích. Ani intenzivní mraz nás večer neodradil od prohlídky starobylých Donažlic, města s více než tisíciletou tradicí.

Vedení přejezdu rezitka rozhodlo, že vzhledem k narostlému nedostatku sněhu v oblastech České Kubice, Babylbnu a Donažlic, bude sušně plánovaná trasa druhé etapy přejezdu.

A tak místo na Čerchovském hřebeni jsme se v neděli ráno ocitli na Šišáku. Počasí se rovněž změnilo, k velkému prazu (-15°) se přidal ještě ostrý vítr a sněžení. Místy krkolomnou stožou jsme podél "vzorně posypané" silnice na uzrálém sněhu dosáhli na Černé jezero. Po návratu na Špičácké sedlo, trochu bojovným přepravováním sjezdovek jsme vystoupili k nevázně krávanému Čertovu jezeru, odkud po uzrálém ledosněhu rychlým seřusem po široké lesní silnici s

noha "lavory" jsme přistáli u začátku vleku na Špičák. Krátký výstupem zabláňnou "šarncstrání" pod špičáckým sedlem a pak podél moderního hotelu ROH jsme se dostali až k "Hofbanká". Část naší přejezdové skupiny si zde tvrdě vystála právo na občerstvení, druhá, "vychytralá" část využila výhledu provozu lanovky mezi Hofbankou a vrcholem Pancíře (1214m) a občerstvilo se bez fronty v hotelu na Pancíři. Neustále sněžilo a štíplavý mráz stále zkoušel naši odolnost.

Po opuštění terénních prostor chaty trvalo vždy 2-3 km než se vyrobilo terlo a přestaly mrznout prsty na rukou. Po spojení se skupinou, občerstvující se na Hofbankách, jsme sjeli šikmým sjezdem na rážovém, novém sněhu z vrcholu Pancíře na překrásnou stou kouzelně zasněžených sarky na Mostek a Frenet, odkud průřím sjezdem jsme se dostali na ideální prašnou okryté sláně, které nás dovedly až k cíli našeho rutování do obce Onen svět. Zde již opět čekal náš vyhrátý autobus.

Také druhý den přejezdu kroničních hor se značnou trasou se plně vydařil; navíc byl vylepšen v závěru přidělen krásného, nového sněhu. V obou dnech jsme ujeli cca 60km pro nedostatek sněhu byl vynechán úsek Klendř-Sádek-Carotice-České Kubice-Babylon-Zelenovské rybníky-Sv. Vavřineček-Dobříčice. Přejezd vyžadoval dobrý fyzický fond a znalost jízdy terénu. Byl ztížen nedostatkem sněhu (první etera) a velmi chladným, brzy výmřelým počasím.

Lyžařské přejezdy, pořádané společně TJ Sparta, Bohemians a Kotvy ve spolupráci s MV ČSW začínají mít svou tradici a pro jejich atraktivnost by měly být naši členy v budoucnu více využívány.

V zítřejším období 1987 jsou plánovány tyto akce:

- 1.) Přejezd Duryňského lesa NDR 9.-12.1.1987
- 2.) Zimní start turistů SSR
Novácké Bystrice
Přejezd Tráboče a Vtáčnicku 22.-25.1.1987
- 3.) Přejezd Šumavy včetně Kletí 13.-15.2.1987

J.Ř. T ř e š ň á k

Zimní turistika na vodě.

Zimní turistika ve většině lidí vzbuzuje dojem zeslábnuté krajiny, křupajícího sněhu, jiskřícího slunce a lyžařských stop. To všechno je pravda, jenže letošní zájezd na řeku NDR k tomu nepřijel ještě voda a led.

Když počasí udělalo v letošním dubnu kotrlec a z +20 najednou spadlo na -10 uvažovali jsme již o zrušení vodáckého zájezdu. Do NDR. Jenže nikdo se neodhlásil a přece jen ve skrytu duše jsme doufali, že voda bude a počasí se třeba zlepší. Vánice za Slaný nás přesvědčovala o obrátce. Jenže u Chomutova už zase bylo slunečno a po sněhu ani náznaky. Ovšem za hranicemi bylo sněhu habaděj, ale ku počivu i stálo ještě dost vody.

Hned první řeka-Schwarzé Pockou- na kterou nastoupili bez rozdílu všichni, byla zpestřená. Žádné velké překážky, jen 2 strohy přes řeku, které jsme lehce přenesli přes sněhová pole. Krásné samouchy, visící z lávek a ze břehů, narzlé ledové větve, kourající se v ledové vodě - a vodáci na vodě. Donorodci nevěřlivě svými očima přece jen šplouchající voda obtížnost WW II, společně s praxem, určitě okolo -5 vytvářela ledový pás na březích a plavače každého jezdce a narzelo rádo (s námi ruce). Po sedmi kilometrech jízdy na soutoku s Flöhou končíme - ojínění vodáci, jeden dokonce skončil s neobvolnou koupelí a narzěl.

Tady se rozhodujeme, co dál - vrátit se - nebo pokračovat? Hlas lidí je pro pokračování "zimní vodní turistiky", jen se ozývají hlasy, proč že se nejezdí v lednu a v únoru? To je přece teplejší! Ale na takové štouraly nesmí člověk dát. Tak se přesunujeme ke Karl-Marx-Stadtu. Zde dva potoky Würschnitz a Zwönitz se stékají a tvoří říčku Chemnitz, což je i starý název města, jímž protéká. Vybíráme se Zwönitz. Voda zde je, jen to klasifikujeme jako místní Botič - není nejčistší. Potok mírně proudí krajinou přes četné rozbité více či méně jazy. Po sedmi kilometrech se rozproutala silná sněhová vánice, obrovské vločky zaslepují oči, tak končíme těsně před soutokem potoků. Tentokrát se nikdo ani nekouřal. Surozřejmě jen navěšen a převléknou se, tak zase vyleze slunce. Ale to už se rozhodujeme - hledíme něco k sněžku a na přesání. Za 10 marek se všichni přejedlí a zkoušíme dojednat nocleh pod střechou na sportovním stadionu B. Thälmana. Ovšem nic není jednoduché a tak nás povolují jen postavit si venku stany v areálu. Někteří jedinci staví stany, dobrodruzi uléhají v "hotelu Panal".

To jsou zde uskladňované betonové sruže, kamž se vejde až 8 lidí. Uděláme z toho malé "iglé" a spí se nám docela dobře. Svítí se probouzíme do slunečného a razivého rána. Přes noc a ráno je -10°. Ojíněné stany a spacáky, led v lodích - to není potěšující obraz pro druhý den. Odjíždíme na Zwäckauer Mulde. Jko loni zde teče nálo vody a navíc je ještě napírenská. Tak se rozhodujeme, že si to projedeme aspoň pěšky. Jen Jirků, že to musí jet, když už je tady! Tak jede. Surozřejmě bez kericky, kterou v tom fofru započl

Přece jen tento úsek z Bäckau do Aue, stojí za prohlédnutí a stál by za sjetí za ledu vody. Asi 700 m se v řadě objevují velké balvany a vyřazuje se spíše, občas nějaké to šurle s obtížností se stánuje až na III. Nejlepší je úsek těsně před Aue, pod velkými jezery továrny. Jenže je úplně suchý. Zde řeka protéká přes obrovské skální bloky, úzkou soutěskou, vysoké balvanité stupně a těžko čitelné průřez-
dy dávají tomuto asi 500 m dlouhému úseku obtížnost IV-VI. Jen kdyby to mělo vodu a byl červenec!

Nakonec jsme se ve městě všichni šťastně setkali, s Jirkou, který chvíli bloudil až s lodí. A odtud již nazpět. Tentokrát nám nebylo nakloněno snad nic, ale přesto jsou všichni spokojeni a těší se příští rok na lečnové a unorové zájezdy na vodu!

Vojta Jančař

Znáte Slavonice ?

Místská památková rezervace v jihozápadním koutě Moravy, blízko rakouských hranic, ležící na staré stezce z Prahy do Vídně, dnes ale stranou rušných cest a obklopená zdravými lesy - to byl cíl sobotního zájezdu pěších turistů dne 24.5.1986.

Pohodlný autokar vyjel v rozumnou ranní hodinu z Dvořákova nábřeží a o desáté vysypal svůj obsah na slunce prohřáté návsi obce Mutná. Naše cesta pak vedla loukami a lesy na Monterrat, což je konec a na něm barokní kostelík z r.1718, okorněovaný podle španělského kostela na Mont Serratu. Jeho štíhlá věž z dálky vykukuje z lesa, ale neustevny kolem něho jsou dobře zrakům ukryté.

Do Sl. vonic s námi dorazila také bouřka. I ochutnali jsme v místním stravovacím podniku co chutného připravila naší kuchařka (že vaří dobře, bylo vidět i na servírkách), a pak jsme se v klidu mohli věnovat kráse renesančního stavitelství z přelomu 15. a 16. století; patricijský domá se štíty, otkou i cínbuřin, bohatý sgrafitán, podloubí a arkáda, gotickému kostelu, klenbám skliokovými i křížovými, městská brána, kašna i šáně na kosíně. Na muzeu už nezbyl čas, čekala nás další cesta - do Starého města pod Lanštejnem. Kráčeli jsme dále.

Odtě krásný lesy, zpočátku ještě za orholení, pak ale už jen lesy vonící. Na jedné křižovatce cest jsme sice zaznamenali blízkost ruin středověké vsi Pfaffenschlag (přeloženo snad Flandákovy paseka, nebo Kněžcurův lán), ale ony-lem jsme ji minulí.

Zanedlouho nás z dolíku za loukou k nula věž kostela ve Starém městě. Gotická bazilika je sice dost zchátralá, ale v její fasádě pořád dobře drží koule Danterových vojáků ze 30tí leté vojny. Nakonec se objevil i hrad Lanštejn, stále ještě v opravě, turistům uzavřený, ale přesto vy- jako tenkrát Buquoy v r.1619 - jsme se probili přes drátěné zátaras až na hlavní nádvoří. Tam jsme - kromě kou- rání v rybníce - splnili všechna dobrá předsevzetí a když

se přesně v 17.00 objevil Třešňák v doprovodu 2 lidí, byl
 dán povel: Nasedat-zaplatit-jedeme! Z těžkých znaků za
 Novou Bystřicí dostalo naše vozidlo pořádnou dávku vody,
 ale nám to už nevadilo. Spokojení byli všichni-ač věku roz-
 dílného - od 2 do 82 let- a všichni se těšili na další, už
 podzimní zájezd.

Děda H a v e l k a

Na řeku dvakrát rekreačně....

Dva víkendy koncem června 1986 byly tradičně ur-
 čeny pro rekreační turistiku. Otava ze Sušice a Vltava z
 Lenory. Oba zájezdy měly mnoho společného - dobrou vozu,
 pěkné počasí, portu i stejného vedoucího, na obou se jel
 vždy 2x stejný úsek řeky, Otava z Anína do Hor. Ředovic,
 Vltava z Lenory do Nové Pěce. V jednom se ale přec jen li-
 šily, ten druhý byl jaksi volnější, méně usměrňovaný, byl čas
 i na větší výlet. Proč? Z krasy jsme odjížděli už v pátek
 odpoledne, před setměním stály stany už na tábořišti u
 Soumarského mostu, večer zaplával táboráček. Ví se, že už po
 několik let žehrali účastníci "Lenory" proč se nevyjíždí
 v pátek, že je škoda sobotního dopoledne ztráveného cestou;
 vždyť jezdíme nejen pro kilometry, ale také - a to hlavně -
 pro krásu přírody na čistém vzduchu. Snad na tohle jednou
 přijdou i ti, kteří tentokrát zase rentali opačně, proč se
 jede už v pátek, když ten zisk 2 hodin v sobotu nestojí za
 to, co by se ještě dalo doma udělat, v terle navařeřit, na
 televizi zírat....

Asi už nerozstujeme, jak jsme bývali věšeni za kaž-
 dou minutu navíc ztrávenou u řeky, jak jsme s touhou po ře-
 ce pospíchali v sobotu po práci do loděnice, na korbu nákla-
 ďáku nahodili dřevěný krakorec, pod loď uložili bagáž, kte-
 rá nahradila sedačky a zběsílou rychlostí 40 km/h za ty

dosazili k vytouženému cíli. Večer chvíli u ohně, na túru po řece byla celá neděle. Málo- nebo noc?

Otava měla letos vozu dobrou, kalnější ročešti, ale ze to sjízdnou z Rejštejna a snad i výše. Pár koupelí je vždy pravidlem, které ani tentokrát nebylo porušeno. Dvě, tři tři srůky deště prošly vzduch a tábořiště v Sušici nás nabídlo svou náruč. Sice vličenou z večera, ale ta ranní zvuková kulisa trojúhelníku: nádraží - železniční most - vila - ta tam fungovala i v neděli. Deset jsme to zohli až večer v autobuse. Nedělní obloha byla šmolková, na dobrovolné kouření ale někdo noc chuti neměl.

O týden později na Vltavě se oba dva dny noc vydařily; vody sice ubylo, z Horní Vltavice by to asi ovšem nešlo, ale od rechlí už bylo vody dost. Soumarské tábořiště bylo zprávně ulázeží za začínajících prázdnin, řečiště místy nebezpečně naušle návajícími rády. Růkosí ohleduplně tlumilo povely konvojvodů. Ale byly tu i vyhřáté písčiny, průhledné tůně k osvěžení a čilý větřík, foukající do zad. Dva večery s táboráky, kytarou a Fyxínovou harmonikou, neopakovatelné kronářské písničky - když dům hoří a dědeček se čee.... se nesly chladnou nocí. Zkrátka - tentiletěn víkend nám přibedat mnoha delší

- Tak co, vyjedeme nařesrok na Vltavu zase už v růtek? Já jsem pro

otec H a v e l k a

13

Paštníci vzpomínají na Valšovky
aneb schůze starců po 40ti letech.

Letos na podzim bude tomu právě 40 let ode dne, kdy přešel objekt Valšovek do vlastnictví naší jednoty (t.j. tehdejšího Klubu vodních turistů).

Aby se toto výročí důstojně oslavilo a aby se po tolika letech setkali znovu ti, kteří pro Valšovky něco znamenali, byl pro paštníky uspořádán ve dnech 24. a 25. května t.r. autobusový zájezd s pobytou na Valšovkách.

Jednalo se hlavně o ty nejstarší, kteří byli zde na Valšovkách hned od začátku a opravdu něco pamatují.

Další, kteří začali jezdit na Valšovky později, pamatují už spíše doby, kdy byly Valšovky postupně široce renovovány a rozšiřovány.

Tak tedy o vlastní setkání: pro dopravu účastníků byl vypraven autobus z Prahy do Velké Úpy a zůst. Cestu z Velké Úpy na Valšovky absolvovali téměř všichni účastníci pěšky, pouze někteří z těch nejstarších, kterým dnes působí chůze velkou potíže, byli dopraveni na Valšovky osobními auty.

A tak jsme se mohli všichni opět setkat s Jardu Jaroušem, Mirkou Pražskou, známými po dlouhá léta jako výborní organizátoři zájezdů na lyže i na vodu. Na tomto srazu nás svým vystoupením navodili správnou atmosféru někdejších večerů na Valšovkách, a táboráků na Sejcích.

Z těch nejstarších tam byli ku př. ing. Vratislav Teklý, který před 40ti lety koupil Valšovky a prostředkoval a Božka Huňáček, který chatu přebíral. Dále tam byla stále aktivní Vikina Kočatová, jejíž zesnulý manžel Honza tolik znamenal pro Valšovky a jiní. Škoda, že ze zdravotních důvodů nemohl už letos přijet Běda Šenk, dnes patrně nejstarší žijící člen naší jednoty, který byl v padesátých letech náš nezaměnitelný lyžařský instruktor. Velmi nám též chyběl jeden ze zakládajících členů Valšovek, Ivo Vacek, který zemřel na sklonku minulého roku.

Mohl bych se zmínit i o dalších, ale to už by vyžadovalo dlouhé povídání. Účelem setkání nebylo snad jen vzpomínat na uplynulé doby, ale ukázat, jak celý objekt Valšovek vypadá nyní - po 40 letech.

Aby chata mohla sloužit svému účelu, t. j. rekreaci a lyžařskému vyžití členů TJ Kotva bylo a ještě stále bude třeba mnoho údržbové práce, kterou je možno vykonávat především v letních měsících. Nebudu zde vyčítávat co všechno se za tu dobu udělalo, ale všichni zúčastnění se mohli přesvědčit, že se toho vykonalo opravdu mnoho, že chata je v nersrovnatelně lepší stavu než před 40ti lety a že dobře slouží a doufejme, že bude ještě dlouho sloužit svému účelu.

Tak tedy za 10 let, kdy bude Valšovkán 50 let, opět na sledanou. Všichni bychom si přáli, aby ta příští schůzka byla právě tak pečlivě a dobře připravena jako ta letošní.

Načtení:

Míša Š e j n o s t

Výsledky klubového závodu
konaného dne 27.9.1986

Kategorie C2 - mix:

1. Stříbrný - Kuklíková	12. Pečata - Pešatová
2. Cufourek - Lopetková	13. Kotejk - Vančurová
3. Machek - Machková	14. Morávek - Morávková
4. Arnold J. - Arnoldová	15. Kalina - Pačková
5. Kuchař - Kuchařová	16. Rekárek - Rekářková
6. Marvan - Zedražilová	17. Beloviš - Belovičová
7. Eckhardt - Eckhardtová	18. Bakštejn - Dubnová
8. Ullmann - Ullmannová	19. Vanáček - Brožková
9. Kočejš - Holingerová	20. Černák - Černáková
10. Nadbalová - Žáček	21. Král - Králová
11. Donát - Donátová	22. Martan - Martanová

Kategorie C2 - muži:

1. Zajíček - Brázdil	12. Novák V. - Prachovský
2. Škranc J. - Škranc J.	13. Michal K. - Michal T.
3. Šnejkal K. - Šnejkal M.	14. Toul R. - Toul J.
4. Haláček - Sova	15. Křížer - Kuča
5. Berka - Otta	16. Wenig - Wenig
6. Arnold T. - Beneš	17. Rakušan F. - Rakušan Z.
7. Lášek E. - Lášek Z.	18. Příbyl - Donát
8. Bertl - Malický	19. Ríček - Johanovský
9. Mertl - Ostrý	20. Racek V. - Racek J.
10. Heyrovský L. - Heyrovský r.	21. Lukeš - Pešata Pavel
11. Stožes - Vaněk	22. Švagrovský J. - Švagrovský R

Kategorie K1 - žáci:

Jíreš Jan

Kategorie K1 - žákyně:

Jírešová Veronika

Kategorie: hranice:

1. Petr Klášil

Jan Foráček
Marek Třešňák
Marta Voříšková
Zavel Mach
Zavel Hiesner
Tomáš Oeve

2. Mirek Folprecht

Zorka Pílná
Radek Klášil
Martin Broda
Kamilka Jindřová
Jon Eisner
Dana Habásková

3. Irena Lálová

Alena Voříšková
Sárka Pílná
Rostislav Loužecký
Zavel Guryča
Jiří Brada
Martin WeinholdKategorie: K1 - ženy

1. Krupková K.

6. Křížová Květa

2. Havelková Jana

7. Škrancová Vlad.

3. Benešová Jar.

8. Havelková Eva

4. Káňounová Jana

9. Hejhalová Svat.

5. Michoninová Anna

Kategorie: K1 muži

1. Jíreš Al.

8. Havelka J.

2. Třešňák J.

9. Pačka F.

3. Vanberský K.

10. Mušek T.

4. Krupka M.

11. Pícha Z.

5. Muk J.

12. Doubner F.

6. Lichtóg K.

13. Šejnost D.

7. Kalva Z.

14. Nevotný Z.

Kategorie: K1 - dorostenky

1. Altmannová Dom.
2. Hargatová L.
3. Mošnová R.

Kategorie: C2 - ženy:

1. Brázdilová - Rudiňová
2. Otáhalová - Martínková
3. Srbová - Šulcová

Kategorie : C1- muži

1. Klímaškin Pavel
2. Šejcha Jan
3. Šohlavec Petr
4. Junek Anton
5. Fryš Zdeněk
6. Zima Václav
7. Kocanda Miroslav
8. Socher Ivan
9. Kalan Přemysl
10. Baxa Václav
11. Votava Fikín
12. Neckář Petr

oooOooo